

Spm. nr. S 1426

Til sundhedsministeren (11/2 98) af:

Bruno Jerup (EL):

»Det videnskabetiske komitesystem har godkendelsesretten til al forskning, som kræver patientens samtykke, men hvorfor er medicoteknik ikke medtaget som en del af det, der kræves samtykke til?«

Begrundelse

Der har været forskellige eksempler, bl.a. Bone-loc-sagen, som viser, at det bestemt ikke er nok at kræve godkendelse, når det drejer sig om medicinske og operative forsøg. Også den stadig større brug af medicoteknik bør underlægges godkendelsesprocedure.

Svar (20/2 98)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at iværksættelse af en klinisk afprøvning af et medicinsk udstyr kræver tilladelse fra den relevante videnskabetiske komité.

For så vidt angår aktivt implantabelt udstyr følger dette af reglen i § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 139 af 1. marts 1995, der afløste bekendtgørelse nr. 130 af 19. marts 1993 om aktivt implantabelt medicinsk udstyr. Sidstnævnte bekendtgørelse trådte i kraft den 1. april 1993.

For så vidt angår andet medicinsk udstyr er kravet om tilladelse fra en videnskabetisk komité fastsat i § 7, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 734 af 14. august 1994 om medicinsk udstyr. Denne bekendtgørelse trådte i kraft den 1. januar 1995.

Spm. nr. S 1427

Til socialministeren (11/2 98) af:

Bruno Jerup (EL):

»Vil ministeren oplyse, om det er rigtigt, at der under ingen omstændigheder må tjenes penge på at drive puljeinstitutioner?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 1301. I svaret på dette spørgsmål præciserer ministeren, at det kommunale tilskud til puljeinstitutioner alene må anvendes til pasning af børn. Puljeinstitutioners driftsøkonomi består af det kommunale tilskud og forældrebetalingen. Det er derfor interessant, om der findes tilsvarende regler for anvendelsen af forældrebetaling, altså at den kun må anvendes til formålet, dvs. til pasning af børn i ordningen.

Svar (6/3 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter bistanndslovens § 70 kan en kommunalbestyrelse indgå aftale med private pasningsordninger – puljeordninger – om at yde et tilskud pr. barn i puljeordningen. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 61 1989-90, som bl.a. vedrører indførelse af puljeordninger, at kommunen, når den yder tilskud til en puljeordning, skal sikre, at det ydede tilskud anvendes efter sit formål, hvilket vil sige til børnepasning. Puljeordninger er endvidere omfattet af formålsbestemmelsen i bistanndslovens § 69, stk. 2.

Puljeordninger finansieres udover det kommunale tilskud pr. barn gennem forældrebetaling.

Forældrebetalingen i puljeordninger kan ikke overstige 30 pct. af udgifterne ved ophold i ordningen, bortset fra ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse, jf. § 4 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 348 af 31. maj 1995 om betaling for ophold i dagtilbud for børn. Forældrebetalingen beregnes på grundlag af driftsudgifterne i den enkelte ordning.

Der er således for aftaler om tilskud til puljeordninger en tæt sammenhæng mellem udgiftsniveauet i den enkelte puljeordning og forældrebetalingen.

Der er desuden mulighed for, at en puljeordning kan modtage særlige indtægter til særligt definerede formål, fx fra en virksomhed som driver en puljeordning primært med henblik på at tilbyde pladser til børn af ansatte i virksomheden.

Det er forudsat, at der indgås en aftale mellem kommunalbestyrelsen og puljeordningen. Aftalen regulerer forholdet mellem kommunen og puljeordningen og danner grundlag for